

Notářský zápis se svolením k vykonatelnosti

Má-li být exekučním titulem notářský zápis se svolením k vykonatelnosti, zabývá se soud při nařízení výkonu pouze tím, zda tento zápis (nevybavený účinky právní moci ani závaznosti pro účastníky a pro všechny orgány) obsahuje formální náležitosti uvedené v § 274 písm. e/ o.s.ř. V této fázi vykonávacího řízení soud nezkontroluje, zda hmotněprávní úkon, na základě něhož vzniká vymáhaný závazek, je či není platný. Má-li povinný za to, že oprávněný nemá na vymáhané plnění nárok podle hmotného práva, může tuto okolnost uplatnit návrhem na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h/ o.s.ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 977/2003, ze dne 23.6.2004)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného Ing. K. H., zastoupeného advokátem, proti povinné J. R., zastoupené advokátem, pro 250.000,- Kč prodejem nemovitostí, vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 49 E 612/99, o dovolání povinné proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. května 2001, č. j. 8 Co 440/2001-38, tak, že dovolání zamítl.

Z odůvodnění :

Shora označeným rozhodnutím odvolací soud - poté, co předchozí zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil - potvrdil usnesení z 5. 2. 2001, č.j. 49 E 612/99-24, jímž okresní soud nařídil výkon notářského zápisu sepsaného JUDr. R. B. ze 6. 3. 1996, sp. zn. Nz 35/96, N 36/96; své rozhodnutí krajský soud odůvodnil závěrem, že v řízení o výkon notářského zápisu soudu již nepřísluší „zkoumat platnost právních úkonů vedoucích ke vzniku závazků, či zkoumat, zda výkon práva není v rozporu s dobrými mravy.“

V dovolání povinná namítá nesprávné právní posouzení věci, jež spatřuje v kvalifikaci notářského zápisu jako způsobilého exekučního titulu; podle jejího názoru tento zápis - protože „zachycuje z podstatné části absolutně neplatný právní úkon“, totiž smlouvu o půjčce, obsahující ujednání o úroku odpovídajícím roční sazbě 120 %, tedy výrazně vyšší než obvyklé úročení půjček poskytovaných bankami i fyzickými osobami - „nemůže být exekučním titulem.“

Oprávněný navrhl zamítnutí dovolání.

Dovolání, přípustné podle § 237 odst. 1 písm. b/ občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (srov. bod 1., 29. a bod 15., 17. zákona č. [30/2000](#) Sb. a contr.) není důvodné.

Protože vady vyjmenované v ustanovení § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ a odst. 3 o.s.ř., jež by řízení činily zmatečným, ani jiné vady řízení, které by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.), k nimž je dovolací soud podle ustanovení § 242 odst. 3 věty druhé o. s. ř. povinen přihlédnout z úřední povinnosti, v dovolání namítány nejsou a nevyplývají ani z obsahu spisu, a protože jinak je dovolací soud uplatněným dovolacím důvodem včetně jeho obsahového vymezení (§ 242 odst. 3 věta první o. s. ř.) vázán, je předmětem dovolacího přezkumu závěr odvolacího soudu, že v řízení o výkon notářského zápisu již „nelze zkoumat platnost právních úkonů vedoucích ke vzniku závazků, či zkoumat, zda výkon práva není v rozporu s dobrými mravy.“

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy (nejen hmotného práva, ale - a o takový případ jde v souzené věci - i práva procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu - sice správně určenou - nesprávně vyložil, případně ji nesprávně aplikoval (z podřazení skutkového stavu hypotéze normy učinil nesprávné závěry o právech a povinnostech účastníků).

V souladu s ustanovením § 261 o.s.ř. soud při věcném posuzování návrhu na exekuci zkoumá, zda exekuční titul byl

vydán orgánem, který k tomu měl pravomoc, zda je vykonatelný po stránce formální a materiální, zda oprávněný a povinný jsou věcně legitimováni, zda je exekuce navrhována v takovém rozsahu, který stačí k uspokojení oprávněného (§ 263 odst. 1 o.s.ř.), zda k vydobytí peněžité pohledávky nepostačuje exekuce nařízená nebo navržená jiným způsobem (§ 263 odst. 2 o.s.ř.), zda právo není prekludováno a zda navržený způsob exekuce na peněžité plnění není zřejmě nevhodný (§ 264 odst. 1 o.s.ř.). Okolnost, zda povinný uloženou povinnost splnil, popřípadě v jakém rozsahu, soud při nařízení exekuce nezkontroluje a v tomto směru vychází z tvrzení oprávněného.

Má-li být exekučním titulem notářský zápis se svolením k vykonatelnosti, zabývá se soud při nařízení výkonu pouze tím, zda tento zápis (nevybavený účinky právní moci ani závaznosti pro účastníky a pro všechny orgány) obsahuje formální náležitosti uvedené v § 274 písm. e/ o.s.ř. (v souzené věci ve znění účinném v době sepsání zápisu, tj. ke dni 6. 3. 1996), tedy označení oprávněné a povinné osoby, právní důvod, předmět a dobu splnění závazku a svolení k vykonatelnosti (k těmto náležitostem srov. usnesení Nejvyššího soudu ze 14. 4. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2020/98, publikované ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu ČR č. 1, ročník 2000, pod poř. č. 4). Z uvedeného plyne, že v této (relativně samostatné) fázi vykonávacího řízení soud naopak nezkontroluje, zda hmotněprávní úkon (zde smlouva o půjčce, jejíž alespoň částečné neplatnosti se povinná dovolává), na základě něhož vzniká vymáhaný závazek, je či není platný (takový úkon ostatně ani nemusí být součástí notářského zápisu); jinými slovy, soud se při nařízení výkonu nemůže zabývat věcnou správností notářského zápisu, resp. tím, zda zápis odpovídá skutečným hmotněprávním vztahům mezi účastníky (srov. odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ČR z 10. 10. 2000, sp. zn. 21 Cdo 267/2000, uveřejněného v časopise Soudní judikatura č. 1, ročník 2001 pod poř. č. 15). Má-li povinná za to, že oprávněný nemá na vymáhané plnění nárok podle hmotného práva, může tuto okolnost uplatnit návrhem na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h/ o.s.ř. (k tomu srov. právní větu posledně citovaného rozsudku). K nedůvodnosti námítky, že „za daných okolností by výkon práva oprávněného byl v příkrém rozporu s dobrými mravy“, dovolací soud poukazuje na závěry přijaté v usnesení z 28. 11. 2002, sp. zn. 20 Cdo 535/2002, uveřejněném v časopise Soudní judikatura č. 4, ročník 2003 pod poř. č. 67, v němž vysvětlil, proč nelze návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, jenž je institutem procesním, zamítnout s poukazem na (hmotněprávní) ustanovení § 3 odst. 1 občanského zákoníku.

Jelikož se povinné prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu správnost napadeného rozhodnutí zpochybnit nepodařilo, Nejvyšší soud – aniž ve věci nařídil jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) – dovolání jako nedůvodné podle § 243b odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)